

Авраменко Анатолій Олександрович

Завідувач кафедри медичної біології та хімії, біохімії, фізіології та мікробіології Медичного інституту Чорноморського національного університету імені Петра Могили (м. Миколаїв)

Доктор медичних наук, професор

Народився 13 січня 1963 р. в м. Миколаєві. За фахом — лікар-хірург. Вищу освіту здобував у Кримському ордені Трудового Червоного Прапора медичному інституті (м. Сімферополь), який закінчив у 1986 р., отримавши диплом з відзнакою.

Зі студентських років цікавився наукою, зокрема патологією шлунково-кишкового тракту, однак наукову кар'єру розпочав у 1993 р., коли вже був практикуючим лікарем-ендоскопістом.

У 2001 р. під керівництвом проф. А. І. Гоженка А. О. Авраменко захистив кандидатську дисертацію на тему «Роль гелікобактерної інфекції в етіології і патогенезі виразкової хвороби дванадцятипалої кишки», а в 2009 р. (також під керівництвом проф. А. І. Гоженка) — докторську дисертацію на тему «Патогенез ерозивно-виразкових уражень гастродуоденальної зони у хворих на хронічний гелікобактеріоз» за спеціальністю «Патологічна фізіологія».

Метою наукових праць ученого є подальше вивчення етіології та патогенезу хронічного гелікобактеріозу — інфекційного захворювання, спричиненого гелікобактерною інфекцією («*Helicobacter pylori*»), а також модифікація старих і розроблення нових методів діагностики і схем лікування цієї патології.

Результатом 20-річної наукової роботи стало розроблення нової теорії виразкоутворення — теорії «ідкого лужного плювка», яка розкриває особливості механізму формування ерозивно-виразкових уражень слизової шлунку та дванадцятипалої кишки і обґрунтовує роль гелікобактерної інфекції в цьому процесі. Теорія доводить, що більше ніж 100 років розвиток гастроентерології йшов хибним шляхом, який ґрунтувався на безпідставному обвинуваченні кислотно-пептичного фактору шлункового соку в пошкодженні слизової гастродуоденальної зони й утворенні виразок. Основні положення нової теорії стали основою для захисту докторської дисертації, а також для написання монографії «Виразкова хвороба (нариси патологічної фізіології)» (2008).

Хибність загальноприйнятих поглядів на роль кислотно-пептичного фактору і розроблення, зважаючи на ці погляди, препаратів, які пригнічують кислотність шлункового соку (апофеозом таких поглядів стало створення інгібіторів протонної помпи (ІПП), призвело до схем лікування, котрі за певних обставин провокують розвиток раку шлунку. Тому сьогодні однією з тем наукової роботи вченого є розроблення нових схем лікування хронічного гелікобактеріозу без використання ІПП.

Також проводяться дослідження з профілактики формування внутрішньосімейних «вогнищ» хронічного гелікобактеріозу. Результатом цих досліджень стало розроблення санітарно-гігієнічних норм — правила «протиленої руки»,

Колектив кафедри медичної біології та хімії, біохімії, фізіології та мікробіології. Зліва направо: перший ряд: пров. фак. Н. О. Плакуш, зав. каф. А. О. Авраменко, ст. викл. Н. Л. Сарафанюк; другий ряд: зав. лаб. В. О. Мокляк, доц. О. Г. Редька, доц. О. Г. Невинський

яка дозволяє уникати поширення інфекції при формуванні нової сім'ї.

Одним із нових напрямів є дослідження впливу хронічного гастриту типу В на статеву функцію людини, зважаючи на той факт, що для синтезу статевих гормонів потрібна аскорбінова кислота (вітамін С), яку гелікобактерна інфекція активно руйнує під час вживання їжі. Це має значення для планування сім'ї, бо своєчасне виявлення й ерадикація гелікобактерної інфекції в обох членів подружжя забезпечить повноцінну вагітність і здорове потомство.

А. О. Авраменко — автор понад 300 друкованих праць, з яких дві монографії: «Хелікобактеріоз» (2004) і «Виразкова хвороба (нариси патологічної фізіології)» (2008); 18 патентів на винаходи та корисні моделі.

Нагороджений Почесною грамотою міського голови м. Миколаєва (2010), а також Грамотою Управління освіти і науки Миколаївської облдержадміністрації за значні досягнення у науковій сфері (2012).

